

RIURE i CONVIURE

Bona nit a tothom!

Primer de tot permeteu-me que, aquest any que és l'Any de l'Educació d'Adults a Europa, en nom de tots els socis d'ACEFIR, agraeixi a l'Alcaldesa de Girona i a tot el seu equip, l'interès per l'Educació d'Adults.

Em sento orgullosa de ser de Girona!

Voldria, abans de tot recordar a les persones que avui ja no estan entre nosaltres i que les trobo a faltar: els meus pares, els meus amics i amigues i els meus veïns, els recordo a tots i els demano permís per recordar amb nom i cognoms a dos persones de manera especial, a la Mercè Huerta i en Narcís Jordi Aragó, dos gironins autèntics. Dos amics extraordinaris. En Narcís Jordi va ser un gran mestre per mi.

I parlant de recordar, permeteu-me que comparteixi amb tots vosaltres, els primers records que tinc de les Fires de Girona:

Sabeu què és el que sempre relaciono amb les Fires de Girona? *Les cireres d'arboç!* doncs sí! El primer record que tinc de les Fires de Girona va ser quan el meu avi va organitzar una excursió als Àngels. Allà tota la mainada de La Tallada que hi vàrem anar vàrem descobrir les cireres d'arboç, no sabíem el que eren i ens varen encantar! A la tarda vàrem baixar a Girona i eren les Fires, les atraccions encara estaven a la Plaça de la Independència! Parlo de fa quatre dies! Per aquest motiu pensar en les Fires és pensar amb les cireres d'arboç.

Jo crec que l'hauríem de declarar

fruita d'interès local!

Altres records són les barraques! Vaig venir a viure a Girona als 15 anys per estudiar el batxillerat superior (1965/66). Encara vaig anar a l'Institut Vell, però a 6è vàrem fer el canvi a l'Institut Nou (el Vives). Aquell any teníem parada a Fires per poder guanyar diners pel viatge de fi de curs. La fred i els perellons a les mans no els oblidaré mai! No sé si vàrem guanyar gaires diners però vàrem anar de viatge al Nord de la Península acompanyades del Sr. Sobrequés i el Sr. Galobardes i Sres.

Sempre m'ha agradat "anar de barraques", menjar un frankfurt i beure una canya.

Aquests potser són els primers records més remarcables que tinc de Girona, però ja he dit que estic contenta de ser la pregonera per la importància que l'Alcaldesa ha donat a l'Educació d'Adults, per tant, aprofitaré per parlar-ne una mica.

Bé, tampoc us penseu ara que us faré un rotllo d'aquells que en comptes de fer que la nit sigui festiva es converteixi en un somnífer. NI PENSAR-HI! Amb el que m'agraden a mi les festes i celebracions! Tranquils!

Tota la meva vida professional l'he dedicada a la Formació d'Adults.

Fa 40 anys que vaig començar a treballar com a mestre voluntària al Pont Major, a les antigues escoles. Encara recordo sinó a totes, a quasi totes les persones d'aquells primers anys, deixeu-me recordar concretament a 3 d'elles:

- la *Ramona*, de raça gitana i que un dia no sé què ens explicava que a mi em va sortir "*serà gitana!*" tot seguit vaig demanar perdó per fer servir aquella expressió i ella em va respondre "*no te preocupes Rosa, yo también lo digo!*",
- després a la Kubala que havia viscut a les barraques de Montjuïc i que ens explicava coses increïbles de la seva vida a Montjuïc i de com hi va arribar
- i també recordar en José, un Sr. d'uns 80 anys que un dia em diu que deixarà de venir "*porque los ojos me hacen xiribitas!*" "*xiribitas*, us imagineu quina manera més elegant de dir que no s'hi veia? *Xiribitas!*

Jo he ensenyat a llegir i escriure a moltes persones

de les que he APRÈS MOLT!

Persones amb molt de sentit comú!

Això per desgràcia manca molt últimament.

SENTIT COMÚ!

De què parlem quan ens referim a la formació d'adults?

A finals del segle XVIII principis del XIX vivia a Dinamarca un teòleg, escriptor, filòsof, poeta i polític que es deia Grundtvig. Grundtvig veia que les persones que vivien en l'àmbit rural es passaven tancats a casa tot l'hivern atès que els camps estaven plens de neu. Va aprofitar aquests períodes d'inactivitat per formar a les persones del món rural. Va crear els Centres Residencials a on hi vivien totes les famílies mentre feien formació i esperaven que la neu es fongués, per tornar a les seves llars.

El considerem el PARE de l'educació d'adults europea de l'era contemporània.

Durant 12 anys els projectes europeus de formació d'adults han portat el seu nom GRUNDTVIG. Actualment és el nom dels Premis Europeus de Formació d'Adults que s'atorguen anualment i que aquest any s'han atorgat des de Girona. 140 persones de 37 països (34 països europeus més Xile, Uruguai i Kènia) varen assistir a la cerimònia. Un acte molt emotiu a on l'Alcaldessa va lliurar una reproducció de les "lletres toves de Paco Torres Monsó" als premiats.

Quin premi més adequat parlant de la Formació d'Adults! .../a **a Bèlgica i Girona, la **b** a Portugal, la **c** a Barcelona i la **d/q** a Kènia. Tot seguit vàrem anar-les a visitar "in situ"**

El proper any els premis es lliuraran des de Tallin (Estònia).

Al nostre país l'Educació d'Adults té més de 200 anys d'història. En temps de la República, amb els Ateneus es va fer una gran tasca però malauradament la formació d'adults va passar a residual en els 40 anys de dictadura.

A l'iniciar-se la democràcia es va iniciar de nou la reivindicació al dret a la formació dels adults. Hi havia molta feina a fer en l'àmbit de l'alfabetització i en els ensenyaments reglats perquè la majoria de les persones tenien només el certificat d'estudis primaris, però no tenien el Graduat Escolar (avui el GES/ESO). Per això la societat del nostre país va relacionar la formació d'adults als ensenyaments reglats i això ha marcat i condicionat molt a l'hora de parlar de FORMACIÓ D'ADULTS.

De totes maneres, llarg dels 30 anys que fa que estic treballant a nivell europeu i internacional he arribat a la conclusió que ELS GIRONINS HEM D'APRENDRE A FER-NOS PETONS A NOSALTRES MATEIXOS!

VA! Fem-nos PETONS!

Si, si, *i no estic dient que hem de ser "creguts" i "pre-potents", no, no!* el que passa és que moltes vegades no valorem el que tenim fins que ve algú de fora i ho valora.

Perquè podem afirmar, sense complexos, que Girona és de les ciutats amb més oferta formativa, per a totes les edats! No us ha passat mai que hi ha dies que hi ha tantes activitats que no sabeu quina triar! Això és fenomenal!

Mireu, tenim 2 Centres de Formació Reglada per Adults, tenim una Escola de Idiomes, Escola de Música, Casals de Gent Gran, Casals per joves... però el més important i que hem de saber valorar, és que tenim

"CENTRES D'APRENTATGE AL LLARG DE LA VIDA"

La Casa de la Cultura de Girona, El Centre Cultural de la Mercè i els Centres Cívics i Espais Cívics, són veritables Centres d'Aprenentatge al Llarg de la Vida! Centres Intergeneracionals i Multidisciplinaris! Centres a on poden anar a aprendre des dels infants i joves, als adults i grans, Centres a on s'hi pot anar a aprendre gran varietat de matèries i a més la majoria dels Centres Cívics tenen Biblioteca al costat. ÉS EXTRAORDINARI!

I com comentava un grup de professorat belga : i tots tenen bar!, ho hem de copiar!

**Realment podem dir que GIRONA és una veritable
CIUTAT EDUCADORA
a on tothom pot aprendre allò que desitja i
ensenyar allò que sap!**

Un altre gran valor de Catalunya és el moviment associatiu! PERÒ a GIRONA MÉS!

Aquests dies s'ha vist més que mai!

Hi ha una gran quantitat d'associacions amb objectius ben diferents! però en totes, d'una manera o altre, hi ha la vessant formativa. (*Museus*) (*UNESCOGI*) (*Nit de poetes- 3r*)

I per suposat no deixaré de parlar de la que jo presideixo! **ACEFIR** que el nostre objectiu és “construir ponts” entre persones que volen aprendre i persones que volen ensenyar allò que saben. Per això organitzem Cercles d'Estudi i Tastets formatius, ajudem a travessar ponts, passant del desconeixement al saber!

Com us he dit al començament a mi m'agraden molt les celebracions i les Festes i si continuo, ni jo ni vosaltres tindrem temps de gaudir de les Fires de Girona, per tant... acabo, però abans de marxar no us puc dir adéu sense, com fan els bons mestres, posar-vos deures:

ESBORREU del vostre vocabulari la paraula TOLERÀNCIA i substituïu-la per RESPECTE!

Salvador Cardús, en el seu llibre “El desconcert de l'educació” ens ho explica molt bé:

RESPECTE!

Bé, com que ja heu fet els deures, ara toca

RIURE I CONVIURE!

a gaudir de les Fires de Girona que ens ho mereixem de veritat!

Una abraçada a tothom!

Rosa M. Falgàs Casanovas
Presidenta d'ACEFIR